

по-важно що е написалъ Н. Ст. въ книги, списания и вестници, възлиза на 405 работи. Отъ по-едритѣ му трудове, излѣзли отдѣлно, следва да отбележимъ: *Причини на френската революция* (1891); *История на френската революция* (1900). *Сетнини отъ френската революция* (1901). Тия книги бѣха любимо четиво на нашата интелигенция. По тѣхъ тя за пръвъ пѣтъ се запозна по-обширно съ великата буна въ Франция. Тѣ и днесъ се четатъ съ увлѣчение отъ просвѣтенитѣ люде.

Следъ европейската война Н. Станевъ написа нѣколко голѣми книги, които обхващатъ цѣлото наше историческо минало, отъ заселването на славянитѣ на Балканския полуостровъ до най-ново време. Тѣ сж: *Сръдновѣковна България* (1934); *България подъ иго, Възраждане и Освобождение* (1928); *Най-нова история на България* (1925). Освенъ това написа *Биография на В. Левски* (1923); *Опълченцитѣ на Шипка* (1921), учебници по обща и българска история за прогимназиитѣ и т. н.

Много мѣсто е потрѣбно, за да се изброятъ отдѣлно всички книги и статии, излѣзли изъ подъ перото на тоя неуморимъ български книжовникъ-историкъ, както и да се очертае подробно неговата широка обществена дейность. Рѣдко е имало нѣкакво културно начинание, въ което Н. Ст. да не е взелъ участие и да не е стоялъ начело на работата. Той бѣше 30 години непрекъснато председателъ на бившия Сюзъ на класнитѣ учители, а преди 3 години бѣ избранъ до животъ за почетенъ председателъ на сегашния Просвѣтенъ сюзъ, който обединява всички български учители на брой 25,000.

Следъ толкова трудове и грижи за напредѣка на нашата историческа наука и за възхода на българската просвѣта, Н. Станевъ, макаръ и 75 годишенъ, още продължава да работи. Той и сега не знае почивка. Той е все бодъръ; винаги усмихнатъ и приветливъ, винаги бърза — защото тъкми да напише още редица книги,